Χριστούγεννα: ο Θεός έγινε άνθρωπος και μας καλεί να γίνουμε πρωτοπόροι στη Βασιλεία Του († Μητροπολίτης Σουρόζ Αντώνιος Bloom)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 23 Δεκεμβρίου, 2022

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἐπιθυμῶ τώρα ν' ἀπευθυνθῶ σ' ἐκείνους ἀπὸ ἐσᾶς ποὺ δὲν μιλοῦν Ρωσσικὰ, καὶ πέρα ἀπὸ τούτη τὴν Ἐκκλησία, σὲ ὅλους ἐκείνους ποὺ μποροῦν νά ἀκούσουν τὴν λειτουργία μας καὶ νὰ προσευχηθοῦν μὲ μᾶς καὶ νὰ γίνουν ἕνα μὲ μᾶς.

Σὲ μιὰ νύχτα σὰν αὐτὴ, μιὰ χειμωνιάτικη νύχτα, σὲ μιὰ φάτνη γεννήθηκε ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ποὺ ἦλθε στὸν κόσμο γιὰ νὰ μᾶς φέρει μιὰ νέα διάσταση ζωῆς, νὰ μᾶς κηρύξει τὴν **ἀλήθεια** γιὰ τὸν ἑαυτό Του καὶ γιὰ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ὄχι μόνο νὰ τὴν κηρύξει, ἀλλὰ νὰ γίνει δυνατὸ σὲ μᾶς νὰ μετέχουμε σ' αὐτὸ τὸ μυστήριο τῆς κοινωνίας ἀνάμεσα στὸν Θεὸ καὶ τὸν ἄνθρωπο. Μᾶς ἔφερε τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ ποὺ εἶναι ὁ λόγος τῆς **ἀπόλυτης ἀλήθειας** καὶ κήρυξε τὸ μεγαλεῖο τοῦ ἀνθρώπου μὲ ὅρους σπουδαίους, πέρα ἀπὸ κάθε φαντασία ποὺ εἶχε διαμορφώσει ὁ ἄνθρωπος στὴ διάρκεια τῶν αἰώνων, πέρα ἀπὸ κάθε του ὄνειρο. Ὁ ἄνθρωπος κλήθηκε νὰ ἑνωθεῖ μὲ τὸν Θεό, καθὼς ὁ Θεὸς ὁ ἴδιος εἶναι ἑνωμένος μὲ τοὺς ἀνθρώπους στὸ Πρόσωπο τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ ἄνθρωπος, κατὰ τὸν Ἅγιο Εἰρηναῖο τῆς Λυών, κλήθηκε μέσα ἀπὸ τὴν τελειοποίηση καὶ ὁλοκλήρωσή του νὰ γίνει ἡ δόξα, ἡ λάμψη καὶ ἡ μεγαλοπρέπεια τοῦ Θεοῦ στὴ γῆ. Καλούμαστε νὰ κηρύξουμε τὰ καλὰ νέα· ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἕνας ἀπὸ ἐμᾶς, καὶ ὅτι εἴμαστε γιοὶ καὶ κόρες τοῦ αἰώνιου Πατέρα μας. Πρέπει νὰ κηρύξουμε τὸ Εὐαγγέλιο στὴν ἀκεραιότητά του μὲ τρόπο ἀνόθευτο, ἐπειδὴ ὁ Θεὸς εἶναι ποὺ μ�ς μιλᾶ, **ὁ Θεὸς κηρύττει τὴν ἀλήθεια καὶ τὸ Εὐαγγέλιο δὲν ἐπιδέχεται καμία διόρθωση**.

Οἱ μάγοι ποὺ ἦλθαν στὴν φάτνη ἦλθαν κουβαλώντας ὅλη τὴ σοφία τῆς γῆς, ὅλη τὴν μέχρι τότε γνώση, ἀλλὰ μποροῦσαν νὰ ἀναγνωρίσουν στὸ Βρέφος τῆς Βηθλεέμ, τὸν σαρκωμένο Υἱὸ τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ Τὸν λατρέψουν σὰν βασιλιὰ καὶ Θεὸ τους ἐπειδὴ εἶχαν προετοιμαστεῖ νὰ ἐπιτρέψουν στὴ θεϊκὴ σοφία νὰ κυριαρχήσει στὴ σοφία ὅλης τῆς γῆς. Ὄχι μάταια ὁ Ἅγιος Παῦλος εἶπε ὅτι **ἡ ἀνθρώπινη σοφία συγκρινόμενη μὲ τὴν Θεϊκὴ, δὲν εἶναι παρὰ μωρία**, κάτι φτωχὸ, ἄν συγκριθεῖ μὲ τὸ μεγαλεῖο τοῦ νοῦ, τῆς καρδιᾶς καὶ τὴν σοφία τοῦ Θεοῦ. Καὶ πρέπει **νὰ ἔχουμε τὴ θέληση νὰ ἀνοιχτοῦμε στὴ σοφία τοῦ Θεοῦ**, νὰ εἴμαστε ἕτοιμοι νὰ κρίνουμε τὰ πάντα στὴ γῆ ἀπὸ τὴ πλευρὰ τοῦ ζῶντος Θεοῦ· οἱ σκέψεις, τὰ συναισθήματα, οἱ τρόποι μας

ὑπόκεινται στὴν Θεία κρίση. «Διότι οἱ δικὲς μου βουλὲς καὶ ἀποφάσεις, λέγει ὁ Κύριος, δὲν εἶναι ὡσὰν τὰς ἰδικὰς σας βουλές· οὔτε οἱ ἰδικοὶ μου τρόποι ἐνεργείας καὶ οἱ ὁδοί, τὰς ὁποίας σᾶς ὑποδεικνύω, εἶναι ὡσὰν τὰς ἰδικὰς σας ὁδοὺς».

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνο ἡ σοφία, εἶναι καὶ **ἡ ἁπλότητα τῆς καρδιᾶς** ποὺ μποροῦν, μὲ ἄπειρη τόλμη, νὰ βλέπουν τὸν Θεό, νὰ Τὸν ἀναγνωρίζουν καὶ νὰ Τὸν ἀκολουθοῦν. Οἱ ποιμένες ἦλθαν ἐπειδὴ οἱ καρδιὲς τους ἦταν ἀνοιχτὲς, ἐπειδὴ ἦταν ἕτοιμοι νὰ καταλάβουν ὅτι ὑπάρχουν πράγματα πιὸ σπουδαῖα ἀπ’ ὅ,τι μποροῦσαν νὰ φανταστοῦν, ἀπ’ ὅ,τι μποροῦσαν νὰ ὀνειρευτοῦν. Καὶ τὰ ὄνειρα τῶν ἀνθρώπων βγῆκαν ἀληθινά: **ὁ Θεὸς ἔγινε ἄνθρωπος καὶ μᾶς καλεῖ νὰ γίνουμε πρωτοπόροι στὴ Βασιλεία Του**. Μᾶς στέλνει σ’ αὐτὸν τὸν κόσμο νὰ κηρύξουμε τὴν ἀλήθεια Του, ἁγνή, ἀκηλίδωτη· μᾶς στέλνει σ’ αὐτὸν τὸν κόσμο νὰ ζήσουμε ἔτσι ποὺ ὁ καθένας ποὺ θὰ συναντάει ἕναν Χριστιανὸ καὶ θὰ τὸν κοιτάζει στὰ μάτια, ποὺ θὰ κοιτάζει τὴ ζωή του, ἤ γνωρίζοντας μιὰ χριστιανικὴ κοινότητα, θὰ ἀναγνωρίζει ὅτι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἄνδρες καὶ γυναῖκες ποὺ**μετέχουν ἤδη στὸ μυστήριο τῆς αἰώνιας ζωῆς**. **Πρέπει ὁ καθένας καὶ ὅλοι μας νὰ εἴμαστε συνεχὴς ἀποκάλυψη στὸν κόσμο**. Πρέπει νὰ μάθουμε ἀπὸ τὸν Ἅγιο Παῦλο συνάμα τὸ θάρρος καὶ τὴν ἀκεραιότητα τῶν Χριστιανικῶν μας ἐνεργειῶν. Μᾶς λέει: «Γίνεστε μιμητὲς μου, ὅπως εἶμαι ἐγὼ τοῦ Χριστοῦ...». Ἦταν διώκτης, ἄπιστος καὶ ἀφοῦ συνάντησε κατὰ πρόσωπο τὸν Χριστὸ, τὸν ἀναστημένο Χριστό, ποὺ γνώριζε ὅτι δολοφονήθηκε στὸν Γολγοθᾶ ἀπὸ τὸν λαό Του, διάλεξε νὰ ζήσει γιὰ Ἐκεῖνον καὶ ὅλη του ἡ ζωὴ ἄλλαξε· διωγμοὶ, κίνδυνοι, ραβδίσματα, ἀπόρριψη ἔγιναν ἡ μοίρα του προκειμένου νὰ γίνει μόνο δικός Του˙ καὶ γιὰ νὰ γίνει δικός Του καθὼς τὸ θέτει, σημαίνει ὅτι **ὅλη ἡ ζωή του δὲν ἦταν παρὰ Χριστὸς** , κάθε τι ποὺ ὑπέμεινε, ποὺ δίδασκε, ποὺ ἔζησε ποὺ πέθανε.

Καὶ **ὁ θάνατος δὲν μᾶς φοβίζει, ἐπειδὴ τίποτα δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς στερήσει τὴν αἰώνια ζωὴ καὶ ἡ ἀπώλεια τῆς πρόσκαιρης ζωῆς δὲν ἔχει σημασία γιὰ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο**. Λέει: «Πεθαίνω δὲν σημαίνει ἀπεκδύομαι τὴν ἐπίγεια ζωὴ, ἀλλὰ ὅτι ἐνδύομαι τὴν αἰωνιότητα...». Ἀδημονεῖ νὰ ἑνωθεῖ μὲ τὸν Χριστὸ ποὺ καταδίωξε στὴ γῆ καὶ γιὰ τὸ ὄνομα, τὴ χάρη τοῦ ὁποίου ζεῖ, καὶ διδάσκει καὶ μᾶς προειδοποιεῖ νὰ μὴν ἀφαιρέσουν ἤ νὰ προσθέσουν κάτι στὸ μήνυμα τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν Θεό. Καὶ μᾶς καλεῖ χάριν τῆς λαχτάρας μας γιὰ αἰωνιότητα νὰ δεχτοῦμε νὰ ζήσουμε ὅσο χρειάζεται γιὰ τοὺς ἄλλους, ν’ ἀνακαλύψουμε τὴν αἰώνια ζωὴ, τὸ βασίλειο τοῦ Θεοῦ ποὺ εἶναι τὸ βασίλειο τῆς ἀγάπης, τῆς ἀγάπης ποὺ μᾶς ἀποκάλυψε ὁ Χριστὸς· μιὰ ἀγάπη μέχρι τέλους, μιὰ σταυρωμένη καὶ ἀναστημένη ἀγάπη. **Δοξασμένος νὰ εἶναι ὁ Κύριος μας, ὁ Θεὸς μας, ὁ Σωτήρας μας γιὰ πάντα. Ἀμήν.**

(Πηγή: agiazoni.gr*)*